

Denne forskel i efterbetalingskravets rækkevidde ved henholdsvis ejerskifte og frivillig konvertering, som således foreligger, hvor en ejers lange besiddelsestid har medført tilsvarets opsummering til et betydeligt beløb, gør sig med særlig styrke gældende for de ovennævnte på 1919-lovenes vilkår oprettede jordrenteejendomme. Disse ældre brugs særstilling i denne henseende understreges yderligere derved, at der for de samtidig og med tilsvarende rentelepelsler oprettede brug med jordkøbslån ikke har været hjemlet noget efterbetalingstilsvar.

Under hensyn hertil samt til, at forholdet i væsentlig grad kan modvirke den ved gennemførelsen af de ny konverteringsregler tilstræbte frivillige konvertering af tidligere ydede statslån, foreslås

der — ikke mindst med sigte på de ovennævnte ældre jordrentebrug — tilvejebragt hjemmel for at bemyndige statens jordlovsudvalg til ved konvertering af ældre statslån i overensstemmelse med nærmere af landbrugsministeriet fastsatte retningslinjer helt eller delvis at kvittere et til lånene knyttet tilsvar for renteefterbetaling. Der tages herved iøvrigt sigte på tilvejebringelse af retningslinjer, som giver såvel ejeren som eventuelle købere mulighed for på forhånd inden for visse rammer at overskue efterbetalingskravets rækkevidde.

Til § 7.

Bestemmelserne svarer til § 6 i den nugældende udlånslov.